

Голові разової спеціалізованої вченої ради
ДФ 35.735.024 Національної академії сухопутних
військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, доктору
історичних наук, професору Виздрику Віталію
Степановичу
вул. Героїв Майдану, 32, м. Львів-26, 79026

ВІДГУК

на дисертацію Стеціва Ярослава Васильовича на тему “Старшини-артилеристи українських армій періоду Української революції (1917-1921): просопографічний портрет”, подану на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 032 «Історія та археологія» в галузі знань 03 «Гуманітарні науки».

Актуальність теми дисертації. Дослідження військових аспектів Української революції 1917-1921 рр. на даний час є особливо актуальним. Адже нині, як і століття тому, українській нації доводиться відстоювати свою державність із зброєю в руках. Тому набутий історичний досвід як ніколи вимагає особливої уваги оскільки становить не тільки науковий, а й практичний інтерес. Є очевидним, що в епіцентрі воєнних подій завжди перебуває людина-військовик, а коли йдеться про керування військами – офіцерський корпус. Поруч із належним матеріально-технічним забезпеченням його фахові і моральні якості завжди відігравали ключову роль у перебігу бойових дій.

Артилерія у період Першої світової війни була найпотужнішим родом військ й такою вона залишалась в роки Українських визвольних змагань 1917-1921. Офіцери-артилеристи належали до елітарного роду військ тогочасних українських армій позаяк їх фахова підготовка вимагала часу і зусиль. Відтак вони помітно вирізнялись на тлі інших. Нерідко завдяки їх умілим діям визначався результат битви. Незважаючи на те, що за роки незалежності українська історіографія збагатилась доволі великою кількістю публікацій з історії національних Збройних

Вх. №	11118
“ 18 ”	06 2024 р.
Національна академія сухопутних військ	